

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 517/2022-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Lenkou Molčanovou, LL.M., Hlavná 10, Prešov, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžsk/39/2018 z 30. marca 2022 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžsk/39/2018 z 30. marca 2022 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľka navrhuje zrušiť namietaný rozsudok, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa správnou žalobou na Krajskom súde v Prešove domáhala proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústrediu (ďalej len „žalovaná“) zrušenia jej rozhodnutia (č. 50316-2/2016-BA z 18. októbra 2016) v spojení s rozhodnutím pobočky Sociálnej poisťovne Vranov nad Topľou (č. 11140-10/2016-VT z 8. júna 2016), ktorým bolo v rámci správneho konania rozhodnuté, že sťažovateľke zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby

12. decembra 2013, keďže do uvedeného dátumu bola sťažovateľka registrovaná na príslušnom daňovom úrade. Sťažovateľka v rámci správneho konania a správneho súdneho konania tvrdila, že povinné nemocenské a dôchodkové poistenie jej zaniklo už 30. novembra 2013, a to na základe jej žiadosti o zrušenie povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, ktorej Prešovský samosprávny kraj 11. októbra 2013 vyhovel.

3. Krajský súd rozsudkom č. k. 4Sa/23/2016 z 9. novembra 2017 vyhovel správnej žalobe sťažovateľky, zrušil rozhodnutie žalovanej a vec vrátil na ďalšie konanie. Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná kasačnú sťažnosť. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) namietaným rozsudkom zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že najzásadnejšou otázkou, na ktorej krajský súd založil svoje kasačné rozhodnutie, bola otázka, či držba licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe (L1A) zakladá sťažovateľke povinné nemocenské a dôchodkové poistenie. Najvyšší správny súd v namietanom rozsudku s poukazom na právny názor veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uvedeným v rozsudku č. k. 1Vs/3/2019 z 24. novembra 2020 uviedol, že licenciu L1A na výkon samostatnej zdravotníckej praxe je potrebné považovať za oprávnenie na vykonávanie činnosti bez ohľadu na vydanie samostatného povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia. Namietaný rozsudok najvyššieho správneho súdu nadobudol právoplatnosť 30. mája 2022.

4. Sťažovateľka v rámci podanej ústavnej sťažnosti namieta, že v súdnom spise krajského súdu (sp. zn. 4Sa/23/2016, sp. zn. 4Sa/14/2022) a najvyššieho správneho súdu (sp. zn. 9Sžsk/39/2018) sa nenachádza akýkoľvek záznam o pridelení veci (konanie o kasačnej sťažnosti žalovanej) konkrétnemu senátu najvyššieho súdu a najvyššieho správneho súdu. Sťažovateľka poukazuje na absenciu konkrétneho spôsobu – formy a času pridelenia veci. Uviedla, že počas konania o kasačnej sťažnosti žalovanej došlo k zriadeniu najvyššieho správneho súdu, a tým aj k novému prideleniu a prerozdeleniu veci z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd. Sťažovateľka sa o pridelení veci konkrétnemu senátu najvyššieho správneho súdu dozvedela z internetovej stránky najvyššieho správneho súdu, avšak v súdnom spise sa nenachádza akákoľvek zmienka o spôsobe pridelenia tejto veci konkrétnemu senátu.

5. Sťažovateľka tiež navrhla, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť namietaného rozsudku najvyššieho správneho súdu. Podľa jej názoru tento namietaný rozsudok môže iniciovať okamžitý výkon rozhodnutia žalovanej na dlžnom poistnom. Rovnako sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že vo veciach správnych žalôb v sociálnych veciach Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) nepripúšťa automatický odkladný účinok takejto správnej žaloby, a tak je pravdepodobné, že sťažovateľke môže výkonom rozhodnutia žalovanej vzniknúť majetková škoda.

6. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že sťažovateľka v rámci pôvodného konania vo veci navrhla, aby krajský súd priznal správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovanej odkladný účinok, ktorý odôvodnila identickým tvrdením ako v konaní pred ústavným súdom. Krajský súd jej návrh uznesením č. k. 4Sa/23/2016 z 31. mája 2017 zamietol s odôvodnením, že okolnosti uvádzané sťažovateľkou nie sú takého charakteru, aby odôvodňovali priznanie odkladného účinku žaloby.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľky o absencii záznamu v spise krajského súdu a najvyššieho správneho súdu o pridelení veci konkrétnemu senátu najvyššieho súdu a neskôr najvyššieho správneho súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovanej.

8. Ústavný súd vníma, že predmetom prieskumu v prerokúvanej veci je zrušujúce rozhodnutie najvyššieho správneho súdu, zatiaľ čo v zmysle judikatúry ústavného súdu sa v konaniach o ústavnej sťažnosti zásadne preskúmavajú len také právoplatné rozhodnutia, ktorými sa konanie vo veci samej skončilo (IV. ÚS 361/2010).

9. Ústavný súd už opakovane vo svojej judikatúre pripustil výnimky, ak išlo o rozhodnutie, ktoré je spôsobilé výrazne a nezvratným spôsobom zasiahnuť do základných práv alebo slobôd sťažovateľky garantovaných ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou (IV. ÚS 195/2010), pričom tento negatívny dôsledok sa vzťahoval na výsledok konania, ktorý by nebolo možné korigovať v ďalšom procesnom postupe alebo v opravných konaniach (IV. ÚS 322/09).

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 ZoÚS), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 ZoÚS), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 ZoÚS) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 ZoÚS. Ústavný súd nezistil dôvody odmietnutia ústavnej sťažnosti, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 ZoÚS).

11. Podľa § 129 ZoÚS ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

12. Ústavný súd pri posudzovaní návrhov na odklad vykonateľnosti rozhodnutí, ktorými nebola uložená povinnosť (nejde o rozsudok na plnenie), vychádza zo skutočnosti, že v týchto prípadoch odklad vykonateľnosti v zásade nemôže zmeniť právne postavenie sťažovateľky, a teda ani nemôže mať účinky sledované takýmto návrhom (I. ÚS 155/2018, I. ÚS 129/2018, III. ÚS 416/2022). Na základe uvedeného ústavný súd návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti namietaného rozsudku najvyššieho správneho súdu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2022

Peter Straka
predseda senátu